

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО
ФАКУЛЬТЕТ МИСТЕЦТВ І ХУДОЖНЬО-ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ
КАФЕДРА ОБРАЗОТВОРЧОГО, ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА,
ТЕХНОЛОГІЙ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ
ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
І ФАХІВЦІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНОГО
МИСТЕЦТВА: ТЕОРІЯ, ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ**

Збірник наукових праць

Випуск V

ВІННИЦЯ – 2022

*Присвячується 110 річниці з дня заснування
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського*

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПІДГОТОВКИ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ
ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
І ФАХІВЦІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО ТА ДЕКОРАТИВНОГО
МИСТЕЦТВА: ТЕОРІЯ, ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ**

Збірник наукових праць

Випуск V

ВІННИЦЯ - 2022

Рекомендовано до друку
Вченою радою факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій
Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського
(протокол № 3 від 09 листопада 2022 р.)

Редакційна колегія:

Марущак О.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця (головний редактор).

Зузяк Т.П. – доктор педагогічних наук, професор університету, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця (заступник головного редактора).

Соловей В.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця (відповідальний секретар).

Роготченко О.О. – доктор мистецтвознавства, член-кореспондент НАМ України, Заслужений діяч мистецтв України, Інститут проблем сучасного мистецтва, м. Київ.

Андрощук І.В. – доктор педагогічних наук, професор, Хмельницький національний університет, м. Хмельницький.

Ткачук С.І. – доктор педагогічних наук, професор, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань.

Цина А.Ю. – доктор педагогічних наук, професор, Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, м. Полтава.

Коломієць Д.І. – кандидат педагогічних наук, доцент, професор університету, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Гаркушевський В.С. – кандидат технічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Іванчук А.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Красильникова І.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Цвілик С.Д. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Глуханюк В.М. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Шимкова І.В. – кандидат педагогічних наук, доцент, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Шинін О.С. – Заслужений діяч мистецтв України, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

Бабчук Ю.М. – доктор філософії (PhD), Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця.

С 91 Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій, педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва: теорія, досвід, проблеми: збірник наукових праць / О.В. Марущак (голова) та [ін.]. – Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля», 2022. – Вип. 5. – 204 с.

У збірнику наукових праць висвітлено актуальні проблеми підготовки вчителя трудового навчання та технологій, педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва, зокрема теоретико-методологічні засади впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у професійну підготовку, теоретичні та методичні аспекти формування професійної компетентності та її складових, сучасні технології формування в учнів загальноосвітніх, професійних (професійно-технічних), дитячих спеціалізованих художніх і мистецьких навчальних закладів предметних компетентностей у контексті технологічної, професійної та мистецької освіти, а також схарактеризовано історичні аспекти розвитку освіти та мистецтва України.

Статті збірника подано в авторській редакції.

Висновки. Обдаровані студенти приносять велику користь суспільству, державі, є її гордістю. Тому перед закладами освіти постає завдання цілеспрямованого, особистісно-орієнтованого навчання і виховання таких студентів шляхом формування цілісної, саморегульованої системи стосовно виявлення і підтримки обдарованої молоді, розвитку та реалізації здібностей, стимулювання творчої роботи студентів, активізації навчально-пізнавальної діяльності, підвищення якості підготовки спеціалістів. Розвиток обдарованості студентів, забезпечення умов їхньої самореалізації – є одним із завдань управлінців, яке потребує конкретної розробки практичних заходів.

Список використаних джерел:

1. Аніскіна Н. Педагогічна підтримка обдарованості. Київ: Вид.дім «Шкіл. світ», 2005. 128 с.
2. Кульчицька О.І. Соціально-психологічні фактори формування таланта. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика: наук.-метод. журнал.* 2004. Вип. 3. С. 112-118.
3. Моляко В.О. Психологія творчості та обдарованості: нові рубежі теорії і практики. *Обдарована дитина.* 2007. № 7. С. 2-3.
4. Обдаровані діти: виявлення – навчання – розвиток: психолого-дидактична система. *Завуч.* 2003. № 17-18 (спецвипуск). С. 27-28.

УДК 378.018.8:373.5.011.3-051:62]:37.041

Нагайчук О.В., м. Умань
e-mail: nagaychuk.ov@gmail.com

**ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ У МАГІСТРІВ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 014.10 СЕРЕДНЯ ОСВІТА (ТРУДОВЕ НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ)**

Анотація. У статті розглянуто сутність феномену самовдосконалення з позиції філософського, психологічного та педагогічного знання; означено складові професійного самовдосконалення вчителя; виділено ознаки професійного самовдосконалення майбутнього вчителя трудового навчання.

Ключові слова: професійне самовдосконалення, самоосвіта; самовиховання, самоактуалізація, магістр, вчитель трудового навчання і технології.

Abstract. In the article are considered of the phenomenon of self-perfection is considered from position of philosophical, psychological and pedagogical knowledge; marked constituents of professional self-perfection of teacher; the signs of professional self-perfection of future teacher of labour studies are distinguished.

Keywords: self-education; self-education, master's degree, teacher of labour training and technology.

Постановка наукової проблеми. Сучасне виробництво зазнає швидких змін, що потребує постійного перегляду змісту трудового навчання, а також передбачає підготовку магістра – вчителя технологій, який був би позбавлений стереотипного, репродуктивного мислення, здатного до розв'язку реальних життєвих проблем, та прагнув постійного професійного самовдосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел свідчить про суспільну значущість, складність та багатогранність феномена самовдосконалення особистості, в інтерпретації якого співіснують різноманітні підходи до тлумачення його сутності з позиції філософського, психологічного та педагогічного знання.

Зокрема, представляють інтерес філософські ідеї щодо саморозвитку особистості, її

**Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій,
педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва:
теорія, досвід, проблеми**

здатності до самовизначення, до самовдосконалення (М. Бахтін, В. Біблер, М. Бердяєв, І. Донцов, І. Кант, С. Рубінштейн, Г. Тульчинський та ін.). У філософській літературі: 1) з точки зору ідеалістичного підходу: самовдосконалення особистості – це внутрішня активність, спрямована на розвиток духовності, збагачення внутрішнього світу людини шляхом актуалізації її потенційних сил і можливостей; 2) матеріалістичний підхід: самовдосконалення – це зовнішня активність особи, спрямована на досягнення суспільно заданого й соціально обумовленого ідеалу розумової, фізичної та моральної досконалості шляхом корекції власної діяльності та поведінки відповідно до норм і цінностей певного суспільства з метою самоутвердження в ньому та забезпечення гарного сьогочасного існування; 3) діалектичний підхід: самовдосконалення особистості - це активність, спрямована на збагачення як внутрішнього світу, та на вдосконалення зовнішніх проявів людини [1].

З точки зору психологічних досліджень самовдосконалення особистості – це процес усвідомленого, керований самою особистістю розвитку, в якому суб'єктивних цілях і інтересах самої особистості цілеспрямовано формуються і розвиваються її якості і здібності [1]. Феномен самовдосконалення особистості розкриває гуманітарна лінія в психології, яка розширює можливості свідомості, вивільняє місце для духовного зростання, розкриття людиною своєї суті, самоактуалізації (Р. Бернс, І. Бех, М. Боришевський, М. Боуен, Г. Ковальов, І. Кон, Г. Костюк, А. Маслоу, Ю. Орлов, К. Роджерс, Л. Рувинський, та ін.).

Мета і завдання статті: розглянути сутність феномену самовдосконалення; визначити складові професійного самовдосконалення вчителя; виділити ознаки професійного самовдосконалення майбутнього вчителя трудового навчання.

Виклад основного матеріалу. У класичній педагогіці ідеї самовдосконалення активно розроблялись такими відомими науковцями як П. Блонський, П. Каптерев, М. Монтесорі, М. Сметанський, В. Сухомлинський, Л. Толстой, К. Ушинський.

Професійне самовдосконалення – це свідомий, цілеспрямований процес підвищення рівня власної професійної компетенції і розвитку професійно значущих якостей відповідно до соціальних вимог, умов професійної діяльності і власної програми розвитку [4]. Він ґрунтується на психологічному механізмі постійного подолання внутрішніх суперечностей між наявним рівнем професіоналізму («Я – реальне професійне») і уявним його станом («Я – ідеальне професійне»).

Важливими складовими професійного самовдосконалення майбутнього вчителя, що відображають специфіку основних форм його реалізації та вказують на характер самоактивності особи, виступають: самоосвіта (що спрямована на оновлення і поглиблення наявних у спеціаліста знань з метою досягнення бажаного рівня професійної компетентності); самовиховання (активна цілеспрямована діяльність студента із систематичного формування і розвитку в собі позитивних якостей та усунення негативних), та самоактуалізація (в ході якої досягається актуалізація і мобілізація в окремий період часу власних сутнісних сил і потенцій педагога).

Професійне самовдосконалення – це не масове і навіть не типове явище, тому що не всі володіють якостями, які необхідні для цілеспрямованої роботи над собою. Здатні до самовдосконалення тільки ті магістри, які володіють необхідними якостями, головними з яких є:

- внутрішня мотивація на професійні завдання, досягнення високих результатів в їх вирішенні і мотивація на себе;
- здатність до саморозвитку;
- розуміння змісту і методичних основ саморозвитку.

Проведений аналіз психолого-педагогічних джерел з теорії самовдосконалення дозволив визначити наступні сутнісні ознаки професійного самовдосконалення майбутнього вчителя

Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій, педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва: теорія, досвід, проблеми

трудового навчання та технологій: самоспрямованість; самостійність; самодетермінованість (ґрунтується на власній ініціативі магістра, необхідність і напрямок самозміни визначаються зсередини як суто особистісна задача); усвідомленість (свідомо визначена і цілеспрямована активність магістра); позитивна модальність (досягнення виключно позитивних, прогресивних особистісних змін); творчий характер (комплекс творчих дій, які неможливо алгоритмізувати); інтегративність (інтегрує усі форми самоактивності магістра в напрямку досягнення ним вершин педагогічної майстерності, творчості, професіоналізму).

Виділені провідні форми самовдосконалення магістра тісно взаємодіють та реалізуються за допомогою методів пізнання і самопізнання, творення і самотворення. Зокрема, в ході професійної самоосвіти магістр трудового навчання на основі пізнання поглиблює набуті та засвоює нові професійно значущі знання, ознайомлюється з оригінальними методичними розробками, збагачує термінологічний словник, підвищує свою професійну компетентність і загальну ерудицію, розширює професійну свідомість, розвиває педагогічне мислення та ін. У процесі професійного самовиховання магістр на основі самопізнання і самотворення досягає розвитку й удосконалення необхідних професійно значущих рис і якостей. Самопізнання (окремими прийомами якого є самоспотереження, самоаналіз, самовипробування, самооцінка, самопрогнозування та ін.) дозволяє виявити реальний стан розвитку окремих рис і якостей здобувача вищої освіти, під час проходження ним педагогічної практики, чим сприяє актуалізації прагнення до самовиховання, уточненню його цілей. Самотворення (що реалізується в таких прийомах, як саморегуляція, самостимулювання, самоконтроль, самозвіт, самопереконавання, самонавіювання, самонаказ, тренування та ін.) проявляється у перетворюючій і удосконалюючій активності магістра під час проектно-технологічної діяльності, та спрямованій на розвиток власної особистості як професіонала. Самоактуалізація ж магістра, розгортання його внутрішніх сил: творчих здібностей, мотивів, умінь, життєвих цінностей, стає можливою завдяки творчості, в якій відбувається розвиток і прояв індивідуальності й об'єктивація його професійно-творчого потенціалу [4].

У цілому, ми визначаємо професійне самовдосконалення майбутнього вчителя трудового навчання та технологій як процес і результат цілеспрямованого, самостійного, самодетермінованого та творчого руху до вершин особистісного і професійного розвитку, який досягається завдяки самоосвіті, самовихованню, самоактуалізації магістра та забезпечує його творчу самореалізацію в професії.

Орієнтиром у плануванні магістрами процесу професійного самовдосконалення є кваліфікаційна характеристика спеціаліста, на основі якої слід вибудовувати програму індивідуальної самопідготовки до майбутньої професійної діяльності [2].

Висновки. Очевидно, що вимоги до сучасного вчителя трудового навчання та технологій повинні відповідати потребам сьогодення: високий професіоналізм в обраній сфері; інноваційний характер мислення і готовність до змін; особисту творчу спрямованість, готовність забезпечувати умови не лише для свого творчого потенціалу, а за потреби – для потенціалу школярів; здатність розуміти здобувачів освіти, їх прагнення, мотиви, інтереси тощо; системне мислення, яке передбачає психологічну готовність, здатність та навички системного підходу до проблемних ситуацій; готовність брати на себе відповідальність; комунікативність, діловитість; знання комп'ютерної техніки та ін.

Отже, сучасний розвиток вищої педагогічної освіти на засадах підвищення ролі особистісного потенціалу вчителя актуалізує проблему підготовки магістра трудового навчання до професійного самовдосконалення, яка відображається на рівні цілей, змісту, технологій професійної освіти та вимагає визначення змісту й структури готовності майбутніх педагогів до професійного самовдосконалення.

Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій, педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва: теорія, досвід, проблеми

Список використаних джерел:

1. Вайніленко Т.В. Сутність та зміст професійно-педагогічного самовдосконалення. *Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: Педагогіка і психологія*: зб. наук. пр. Чернівці: Рута, 2005. Вип. 278. С. 13-20.
2. Проектна технологія в інноваційному освітньому процесі: теорія і практика: колективна монографія / за заг. ред. О.М. Коберника; МОН України, Уманський держ. пед. ун-т імені Павла Тичини. Умань: Візаві, 2021. 288 с.
3. Терещук А.І., Потапкін В.С. Методика трудового навчання: навч.-метод. посібник для самостійної роботи студ. спец. 014.10 «Середня освіта» (Трудове навчання та технології). Умань: Візаві, 2018. 191 с.
4. Шестакова Т.В. Педагогічні умови та організаційно-методична система формування готовності майбутніх педагогів до професійного самовдосконалення. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. Київ-Вінниця: ДОМ «Вінниця», 2006. Вип. 12. С. 444-453.

УДК 378.027.7

Храпач Д.М., м. Хмельницький
e-mail: hrpachdima@ukr.net

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЯК КЛЮЧОВА ДЕТЕРМІНАНТА ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦІВ

Анотація. У статті проаналізований зміст та форми організації практичної підготовки бакалаврів професійної освіти за спеціалізацією «Транспорт». Схарактеризовані навчально-технологічна, виробнича (автообслуговуюча) та виробнича (ремонтна) практики як освітні компоненти наскрізної поетапної практичної підготовки педагогів професійного навчання за спеціалізацією. Встановлено, що перспективним напрямом є навчання бакалаврів професійної освіти на основі програм з поглибленою практичною підготовкою на робочих місцях та на основі дуальних освітніх програм, що базуються на інтеграції теоретичного навчання в закладі освіти та практичній підготовці на підприємстві.

Ключові слова: практична підготовка, бакалавр професійної освіти, спеціалізація «Транспорт», виробнича практика, дуальні освітні програми.

Abstract. The article analyzes the content and forms of organization of practical training of bachelors of professional education «Transport» major. Educational-technological industrial (car maintenance) and industrial (repair) internship are characterized as educational components of end-to-end staged practical training of teachers of vocational training by specialization. It has been established that a promising direction is the training of bachelors of professional education based on programs with in-depth practical training at workplaces and on the basis of dual educational programs based on the integration of theoretical training in an educational institution and vocational training at the enterprise.

Keywords: practical training, bachelor of vocational education, «Transport» major, industrial internship, dual educational programs.

Постановка наукової проблеми. Практична підготовка – невід’ємна складова будь-якого навчання майбутніх фахівців, яка забезпечує перетворення набутих теоретичних знань та умінь здобувачів вищої освіти в здатність використовувати їх в реальних умовах виробництва. Відтак, Операційним планом реалізації Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022-2032 роки передбачено найближчим часом збільшення частки випускників професійно орієнтованих освітніх програм вищої освіти, які здобували освіту за дуальною формою або опановували інші

**Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій,
педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва:
теорія, досвід, проблеми**

Люльченко Олександр Вячеславович – здобувач ступеню вищої освіти бакалавра факультету інженерно-педагогічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, м. Умань

Мальована Катерина Володимирівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Марущак Оксана Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри образотворчого, декоративного мистецтва, технологій та безпеки життєдіяльності Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Масюк Владислав Олександрович – здобувач ступеню вищої освіти магістра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Мельник Олексій Сергійович – кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри професійної освіти та технологій за профілями Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини, м. Умань

Микитин Анастасія Ярославівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Мушовець Анастасія Олегівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Нагайчук Олена Валеріївна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри техніко-технологічних дисциплін, охорони праці та безпеки життєдіяльності, м. Умань

Недзеленко Юлія Анатоліївна – здобувачка ступеню вищої освіти магістра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Непомняща Олена Олександрівна – здобувачка ступеню вищої освіти магістра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Нечай Ліна Михайлівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Никитюк Діана Валентинівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Орлова Наталія Станіславівна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри основ виробництва та дизайну Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка, м. Полтава

Панасюк Ярослава Петрівна – здобувачка ступеню вищої освіти магістра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Пасєка Діана Володимирівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету мистецтв і художньо-освітніх технологій Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського, м. Вінниця

Перехрест Софія Олегівна – здобувачка ступеню вищої освіти бакалавра факультету іноземних мов Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, м. Харків

З М І С Т

РОЗДІЛ I

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ, ФАХІВЦІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО І ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Красильникова Г.В., Красильников С.Р.

ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ОСВІТНІХ ТРАЄКТОРІЙ ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОГО
НАВЧАННЯ 4

Кулик Є.В., Коваль О., Колінченко В.

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ТЕХНОЛОГІЙ
(ЕРГОНОМІКА) 7

Дубова Н.В.

ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ОБДАРОВАНОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ОСВІТІ 11

Нагайчук О.В.

ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ У МАГІСТРІВ
СПЕЦІАЛЬНОСТІ 014.10 СЕРЕДНЯ ОСВІТА (ТРУДОВЕ НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЇ) 13

Храпач Д.М.

ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА БАКАЛАВРІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ЯК КЛЮЧОВА
ДЕТЕРМІНАНТА ФОРМУВАННЯ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ФАХІВЦІВ 16

РОЗДІЛ II

ТЕОРЕТИЧНІ Й МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ТА ТЕХНОЛОГІЙ, ПЕДАГОГІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ, ФАХІВЦІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО І ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА ЇЇ СКЛАДОВИХ

Андрощук І.В., Андрощук І.П., Григорук П.М.

МЕТОДИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА 20

Ткачук С.І., Мельник О.С.

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ВИКЛАДАЧА КОМП'ЮТЕРНИХ ДИСЦИПЛІН ЯК УМОВА ЙОГО
ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ 24

Борисова Т.М., Волкова А.О.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙСТРА ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ З ПРОФЕСІЇ «ПЕРУКАР-
МОДЕЛЬЕР» ДО ЗАНЯТЬ 27